

ה"ט 46317/11/22 - היועצת המשפטית לממשלה, ליאת בן-ארי שויקי נגד אורלי לב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 46317-11-22 בן-ארי שויקי נ' לב

לפני כבוד סגן הנשיא עמית יריב
המבקשות:

היועצת המשפטית לממשלה

ליאת בן-ארי שויקי

באמצעות ב"כ עו"ד ניר גונצ'רסקי ועו"ד אורנה פורגש

מפרקליטות מחוז תל-אביב (אזרחי)

נגד

אורלי לב

המשיבה:

ע"י ב"כ עו"ד איתמר ברקאי ועו"ד פנינה רחמימוב

ברקאי

החלטה

1. לפניי בקשה לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב - 2001 (להלן: "**החוק**"), אשר בה מתבקש בית המשפט להורות למשיבה להימנע מלפרסם, בעצמה או באמצעות אחרים, כל פרסום הנוגע לבנה של המבקשת או כל פרסום המנסה לקשור אותו לאירועים שעמדו בבסיסו של ההליך המשפטי נושא ה"ט 13517-08-20.

2. המבקשת 2, עו"ד ליאת בן-ארי - שוויקי (להלן: "**עו"ד בן-ארי**") היא המשנה לפרקליט המדינה.

המשיבה, גב' אורלי לב (להלן: "**גב' לב**") היא פעילה פוליטית, אשר חלק מפעילותה הוא פעילות מחאה נגד הליכים משפטיים המתנהלים בבית המשפט המחוזי בירושלים.

3. בחודש אוגוסט 2020, בעקבות אירועים שאירעו במהלך הפגנה בסמוך לביתה של עו"ד בן-ארי, פרסמה

גב' לב רשומות ברשתות החברתיות, שאליהן צירפה סרטון ובו נראה, לכאורה, פלוני תוקף קצין משטרה. ברשומות האמורות ייחסה גב' לב את התקיפה לבנה של עו"ד בן-ארי, וצינה כי לאחר ביצוע התקיפה, דאגה עו"ד בן-ארי להבריחו לצפון הארץ, כדי לשבש את החקירה בעניינו.

4. בעקבות פרסומים אלה, ופרסומים נוספים, הגיש היועץ המשפטי לממשלה דאז בקשה על פי החוק, אשר הוגשה בבית משפט השלום במחוז מרכז (תיק ה"ט 13517-08-20, להלן: "**ההליך הקודם**"). במסגרת ההליך הקודם, התחייבה גב' לב להסיר את הרשומות הפוגעניות מן הרשתות החברתיות, ולאחר שעו"ד בן-ארי הבהירה כי הדמות הנראית בסרטון אינה דמותו של מי מבניה, התנצלה גב' לב על הפרסומים, והבטיחה להימנע מפרסום הנוגע לבנה של המבקשת.

5. בהחלטתו מיום 17.8.2020, קבע בית המשפט (כב' סגן-הנשיא [כתוארו אז] מנחם מזרחי כך:

"[...] כאשר המשיבה פעלה, הלכה למעשה לפי הבקשה, כאילו הוצא נגדה צו, והיא הסירה את הסרטון ואת כל הרשומות (הפוסטים) הקשורות אליו, ככל שיכולתה מגעת, ועניין זה לא נסתר על-ידי המבקש, איני מוצא טעם מעשי להוציא צו כפי המבוקש.

[...]

צו המוצא על-ידי בית-המשפט עלול לכלול משמעויות עתידיות, מעשיות, פליליות נגד מי שיפר אותו, וכאשר המשיבה, שהוזהרה, הכתה על חטא, הכירה בטעותה, פעלה להסיר את הסרטון, אין זה ראוי להוציא נגדה את הצו המבוקש."

והנה, ביום 19.11.2022, כשנתיים ורבע ממועד החלטת בית המשפט בהליך הקודם, פרסמה גב' לב רשומה ברשת החברתית "טוויטר", ובה כתבה כך:

"אסור להניח לליאת בן ארי, חייבים לחזור למושב חירות ובקרוב ועל הדרך לחפש את הבן האבוד".

בהמשך, פרסמה גב' לב רשומה נוספת, ברשת החברתית "פייסבוק", אשר בה כתבה:

"הולכים למושב חירות לדרוש מסדר זיהוי. אסור לוותר".

6. לטענת המבקשות, פרסומים אלה מהווים חציה נוספת של גבולות המותר בשיח הציבורי ובביקורת כלפי עובדי ציבור. המבקשות מטעימות, כי רשומות אלה, והתגובות שבאו בעקבותיהן, מהוות ניסיון להלך אימים על עו"ד בן-ארי, להרתיע אותה מביצוע תפקידה הציבורי, והכל תוך גרירת בני משפחתה אל תוך קלחת הביקורת.

7. גב' לב טענה, כי הרשומה ובה התייחסות אל "הבן האבוד" לא התייחסה כלל אל בנה של גב' בן-ארי, אלא אל אותו פלוני, אשר כנטען - הציג עצמו כבנה של עו"ד בן-ארי, איים על גב' לב ותקף קצין משטרה. על כן, טוענת גב' לב, אין בדברים שפרסמה משום סתירה לדברים שאמרה בבית המשפט בהליך הקודם, אף אין בהם משום חזרה מהתחייבותה להימנע מהתייחסות לבנה של עו"ד בן-ארי.

גב' לב מדגישה, כמובן, את חשיבותו של חופש הביטוי הפוליטי במדינה דמוקרטית, ורואה בבקשה ניסיון

ל"סתימת פיות".

8. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, באתי לכלל מסקנה כי יש לקבל את הבקשה, וליתן צו מניעת הטרדה מאיימת, שתוכנו יובא להלן.

9. אכן, חופש הביטוי הוא לב-לבה של חברה דמוקרטית. התיאוריה המשפטית של חופש הביטוי מלמדת, כי חופש הביטוי מאפשר ליצור שוק פתוח של רעיונות ושל דעות, מאפשר לאזרח לגבש דעה מושכלת ועניינית על אודות הנעשה במדינתו, ומאפשרת לחשוף מעשי עוול.

עם זאת, חופש המחאה אינו מוחלט, וככל זכות אחרת - גם הוא דורש איזון מול ערכים אחרים, חשובים לא פחות ממנו: זכותו של אדם לפרטיות, זכותו של אדם לכבוד וזכותו של אדם לשם טוב. מציאת נקודת האיזון המדויקת - אינה פשוטה, והיא דורשת ניתוח מדויק של הערכים המתנגשים וזיהוי נכון של הנקודה שבה יש להסיג אחד מפני האחר.

10. איש ציבור - ובקבוצה זו אני כולל לא רק נבחר ציבור, אלא גם עובדי ציבור, ודאי הבכירים שבהם - נדרש לקחת בחשבון כי הוא מתנהל בזירה הציבורית, והוא חשוף לביקורת ציבורית. ביקורת זו - לא תמיד היא נעימה. לא תמיד היא אדיבה. לא תמיד היא נוחה לאוזן וללב. אך מי שקיבל את הסמכות להשפיע על גורלם של אחרים - חייב לקחת בחשבון כי הוא עתיד להיות חשוף לביקורת, ולהיות מוכן לקבל את הביקורת. כך הוא ביחס לפוליטיקאים, אבל כך גם ביחס לשופטים, לפרקליטים, למנהלי מחלקות ולבכירים אחרים בשירות הציבורי.

אלא שגם בזירה זו, של ביקורת ציבורית, חריפה לעתים, אסור באיסור חמור להגיע למצב שבו הכול כשר ובו הכול מותר. נקודת הגבול עוברת, לטעמי, כאשר חצי הביקורת אינם מופנים כלפי איש הציבור עצמו, אלא כלפי בני משפחתו: הוריו, ילדיו, בני זוגו. נדרשתי לאחרונה לשאלת מעמדם של בני משפחתו של איש-ציבור במסגרת פסק הדין בת"א 13429-05-21 **נתניהו ואח' נ' אולמרט** (21.11.2022), שם כתבתי:

"לעומת איש הציבור עצמו ובן או בת זוגו, אשר ביחס אליהם מתקיים יסוד של בחירה בחיים הציבוריים, ילדיו של איש הציבור לא בחרו בחיים בעין הציבורית, ובשונה מבני הזוג, יכולתם של ילדיו של איש ציבור להשפיע על בחירת ההורה בתפקיד ציבורי - מוגבלת ומצומצמת מאוד."

ובהחלטתי בה"ט 70118-07-19 **נתניהו נ' כהן** (4.8.2019), כתבתי כך:

"אין בכך, כמובן, כדי לומר שמי שיוגדר איש ציבור - פרטיותו הפקד. אלא שמי שבחר בחיים שמרכזם בזירה הציבורית, ויהיו אלה נבחר ציבור, ידוענים או אנשי רוח, יידרש, לטעמי, לעמוד ברף גבוה יותר כאשר יבקש למחות על פגיעה בפרטיותו. רכיב הבחירה הוא זה שנעדר מעניינו של המבקש לפני: לא המבקש הוא שבחר בזירה הציבורית, אלא שהיא נכפתה עליו מעצם עיסוקו של אביו. בהיעדר בחירה, אני סבור שלא יהיה זה ראוי לחייב את המבקש לשלם את המחיר הכרוך בחיים בעין הציבור."

11. עמדתי זו - לא השתנתה. מותר למתוח ביקורת על אנשי ציבור - ועובדי ציבור בכירים בכלל זה. הביקורת טוב לה שתהיה עניינית ואדיבה, אך לדאבון הלב, לא תמיד היא כזו - וניתן להכיל זאת (כל עוד אין היא

גולשת אל אלימות של ממש). הקו שאותו אסור להתיר לחצות - הוא גרירתם של בני משפחתו של איש הציבור אל הזירה, כאשר הם עצמם לא בחרו להיכנס אליה.

ואם נשאל דימוי מחצר בית הספר: אם כשהיינו ילדים דרשנו "לא לערב הורים", נסיף לדרישה זו גם את הדרישה "לא לערב ילדים".

12. גב' לב טענה, כי הרשומה שפרסמה לא התייחסה אל בנה של עו"ד בן-ארי. כבר במהלך הדיון ציינתי, כי זהו טיעון חלש. ניסוחה של הרשומה והקשרם של הדברים מלמד בבירור, כי זו בדיוק הכוונה. אילו התכוונה גב' לב להתייחס לפלוני אלמוני שאיים עליה ותקף אותה, מבלי לשוב ולרמוז כי מדובר בבנה של עו"ד בן-ארי - מדוע בחרה להשתמש דווקא בביטוי "הבן האבוד"? שהרי לכאורה, טענה גב' לב כי אין היא טוענת עוד כי הותקפה בידי בנה של עו"ד בן-ארי. מדוע אפוא בחרה במילת הייחוס "הבן"? אם מדובר באמת בפלוני אלמוני - "הבן" של מי הוא? ומי הם הורים? ומדוע להתייחס אליו דווקא במילה בעלת הקשר משפחתי מובהק?

על כן, הקריאה הסבירה והמתבקשת ברשומה היא הקריאה המלמדת כי גב' לב חזרה להפנות חצים כלפי בנה של עו"ד בן-ארי, ולכך מצטרפת גם הקריאה "לדרוש מסדר זיהוי" במושב חירות דווקא. ודוק: מסדר זיהוי אינו אמצעי לאיתור חשוד אלמוני, אלא דווקא לזיהוי של חשוד שזהותו ידועה, ואשר את אשמתו או את חפותו מבקשים לברר. כך שגם הדרישה לערוך "מסדר זיהוי" אינה תומכת בטענותיה של גב' לב בדבר כוונתה ברשומה האמורה.

13. אזכורו של ההליך הקודם - אף שהסתיים - מבהיר לנו, כי אין מדובר בפרסום חד-פעמי או מקרי, ודאי לא בפרסום העומד בפני עצמו. אכן, במשך שנתיים ורבע נמנעה גב' לב מפרסום רשומות הנוגעות לבנה של עו"ד בן-ארי, אך משחזרה לסורה, יפים לכאן דבריו של בית המשפט בהליך הקודם, אשר ציין, בסופה החלטתו, כי:

"מובהר בזאת, כי אם חלילה יתברר בראיות, כי [...] המשיבה דרכה קשתה בשנית, שבה לסורה, שגרה חץ נוסף (ככל שהדברים נוגעים לסרטון או לשכמותו) רשאי המבקש לחדש את בקשתו בפניי, במסגרת עיון חוזר, ואז סביר להניח שבית-המפשט יוציא צו כפי המבוקש".

אכן, לנוכח חלוף הזמן, לא חודשה הבקשה נושא ההליך הקודם, אף לא הוגשה בקשה לעיון נוסף, אולם החלטתו זו של בית המשפט מלמדת, כי גב' לב הועמדה על כך, שפרסומים נוספים הנוגעים לבנה של גב' בן-ארי עלולים להביא לחידוש ההליך, והפעם - בתוצאה אחרת.

גם דברים אלה לא הרתיעו את גב' לב מהמשך הפרסומים.

14. מאחר שצו על פי החוק ניתן כאשר אירע דבר העלול להטריד, וכאשר יש חשש ממשי להישנות ההטרדה, ומאחר שראינו שהאירוע - התקיים, וכי ההישנות - קיימת, ומאחר שגב' לב הצהירה באותה רשומה עצמה על כוונתה להמשיך ולהפגין מול ביתה של עו"ד בן-ארי, יש לוודא כי מימוש זכות המחאה וההפגנה של גב' לב לא יעשה תוך פגיעה בזכותם של ילדי עו"ד בן-ארי לשלוות חייהם.

15. מן הטעמים האמורים, אני מורה כדלקמן:

א. ניתן בזה צו האוסר על גב' לב לפרסם - בעצמה או באמצעות אחרים - כל פרסום, מכל סוג שהוא, הנוגע לבנה של עו"ד בן-ארי, לרבות על דרך של רמיזה, או לייחס קשר משפחתי כלשהו בין עו"ד בן-ארי ובין החשוד האלמוני בפגיעה בגב' לב, וכן אוסר עליה להמשיך ולהפיץ פרסומים קודמים שנעשו בנושא זה;

ב. ניתן בזה צו המורה לגב' לב להסיר את הפרסום מיום 19.11.2022 מחשבון הטוויטר, וכן כל פרסום אחר, מכל סוג שהוא, המתייחס לבנה של עו"ד בן-ארי - או המייחס קשר משפחתי בין עו"ד בן-ארי ובין החשוד האלמוני בפגיעה בגב' לב.

16. במקרה של הפרת הצו, חלילה, עלול הדבר להיחשב ביזיון בית המשפט, ולהצדיק שימוש בסנקציות מכוח פקודת ביזיון בית המשפט.

17. זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ז' כסלו תשפ"ג, 01 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.